

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: **S. K.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, IČO 000 06 963
sídlem Křížová 1292/25, Smíchov, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2017, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2017, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 9. 2. 2018 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2017, č. j. X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím žalovaná zvýšila žalobci od 7. 6. 2017 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém

pojištění“), neboť dle posudku OSSZ Příbram ze dne 17. 8. 2017 je žalobce od 7. 6. 2017 invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť jeho pracovní schopnost v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 50 %.

2. Žalobce obecně namítl nesprávné zjištění skutkového stavu, neboť při posouzení jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti dle jeho názoru nebylo objektivně přihlédnuto k širokému spektru zdravotních potíží, které mu nedovolují vykonávat výdělečnou činnost. Žalobce předložil lékařskou zprávu plicní ambulance MUDr. U. ze dne 3. 1. 2018.
3. Žalovaná vyjádření k žalobě uvedla, že v předmětné věci jde o dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, a její rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu. S ohledem na uplatněný žalobní bod navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“). Pokud nebude posudkem prokázána invalidita třetího stupně, navrhla zamítnutí žaloby.
4. Během ústního jednání konaného dne 23. 4. 2018 setrvali účastníci na svých stanoviscích.
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, byť nikoliv ohledně stupně žalobcovy invalidity.
6. Ze správního spisu žalované plyne, že žalobci byl rozhodnutím žalované ze dne 23. 3. 2011, č. j. X, přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 22. 9. 2010. Žalobce dne 5. 6. 2017 požádal o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení jeho zdravotního stavu. Žalovaná prvoinstančním rozhodnutím zvýšila od 7. 6. 2017 výši žalobcova invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod druhého stupně. Vycházela přitom z posudku OSSZ Příbram ze dne 17. 8. 2017, podle něhož je rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronická obstrukční plicní nemoc hodnocená podle kapitoly X, oddílu B, položky 7c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 50 % bez navýšení podle § 3 citované vyhlášky. Den změny invalidity byl stanoven na 7. 6. 2017.
7. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, které byly žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuty. V rámci řízení o námitkách žalovaná nechala zpracovat posudek oddělením své lékařské posudkové služby. Podle posudku ze dne 15. 12. 2017 poklesla pracovní schopnost žalobce o 50 % a ke změně stupně invalidity došlo od 7. 6. 2017. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu je postižení dolních dýchacích cest, a to sarkoidóza ve spojení s chronickou obstrukční plicní nemocí. Toto postižení odpovídá kapitole X, oddílu B, položky 7c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu byla stanovena na horní hranici rozmezí s přihlédnutím k profesi žalobce. Nejde o postižení dle položky 7d, neboť nebylo zjištěno rozsáhlé postižení plicního parenchymu s rozsáhlými fibrózními změnami, s těžkou poruchou plicních funkcí nebo nálezem *cor pulmonale*. Nedošlo k navýšení dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

8. Podle ustanovení § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejmeně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejmeně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
9. Nárok na invalidní důchod je podmíněn nepříznivým zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav žalobce nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci sociálního zabezpečení“) zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I jejich posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování srovnávacího posudku nebo posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20; všechna citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).
10. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudek musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a posudkové závěry musí rovněž náležitě odůvodněny (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
11. Krajský soud provedl dokazování posudkem posudkové komise v Praze ze dne 22. 1. 2019, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Z posudku plyne, že žalobce byl jednání posudkové komise a byl přešetřen lékařkou se specializací v oboru interního lékařství MUDr. B.. Vedle vlastního vyšetření pak posudková komise vycházela ze zdravotnické dokumentace obsažené ve spise OSSZ Příbram, žalované a z dokumentace praktické lékařky žalobce MUDr. K.. Zohlednila též žalobcem předloženou zprávu plicní

ambulance MUDr. U. ze dne 3. 1. 2018. Podle posudkové komise byla k datu vydání napadeného rozhodnutí rozhodnou příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu plicní sarkoidóza II. stupně (stav po resekci středního a dolního plicního laloku vpravo v květnu 2016) odpovídající postižení podle kapitoly X, oddílu B, položky 7c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Podle posudkové komise nelze rozhodně hodnotit podle položky 7c, naopak i stávající posouzení je podle ní maximalistické a byla při něm zohledněna i pracovní anamnéza žalobce, který celoživotně vykonával dělnické profese, nejdéle jako zedník a v letech 1974-1982 pracoval v uranových dolech. Byly zohledněny i ostatní zjištěné komorbidity (chronická obstruktivní bronchopulmonální choroba, diabetes, obezita, atd.). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na horní hranici rozmezí ve výši 50 %. Procentní míru poklesu posudková komise ponechala beze změny podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise se však od posudků posudkových lékařů OSSZ a žalované v námitkovém odchýlila v stanovení dne změny stupně invalidity na druhý stupeň. Uvedla, že stanovené datum (7. 6. 2017) bylo náhodné, čemuž lze přisvědčit, neboť ani posudek OSSZ Příbram ze dne 17. 8. 2017, ani posudek posudkového lékaře žalované v námitkovém řízení ze dne 15. 12. 2017 neobsahují důvody stanovení tohoto data a nelze je dovodit ani z podkladů ve správních spisech. Posudková komise stanovila dřívější datum dnem 28. 7. 2016, kdy došlo ke stabilizaci zdravotního stavu žalobce po rozsáhlé operaci plic. Charakter a stupeň zdravotního postižení však byl k tomuto dni podle vyšetření plicního lékaře shodný se stavem současným, resp. se stavem ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Z posudku posudkové komise tedy vyplývá, že lékařská posudková služba OSSZ a žalované nesprávně postupovaly při stanovení dne změny stupně invalidity.

12. Posudková komise při vypracování posudku vycházela z dostupné zdravotní dokumentace, včetně lékařské zprávy, kterou předložil žalobce k žalobě, a při svém jednání zdravotní stav žalobce přehledně odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. Posudková komise hodnotila zdravotní stav komplexně, zohlednila závažné zdravotní důsledky rozhodujícího zdravotního postižení (sarkoidóza) a s ním souvisejícího operačního zákroku (resekce středního a dolního laloku pravé plíce), zvážila vliv ostatních postižení. Hodnocení posudkové komise má oporu v lékařských zprávách, z nichž vycházela, je srozumitelné, logické, konzistentní a řádně odůvodněné. Posudek rovněž obsahuje veškeré nezbytné náležitosti. Komise též řádně odůvodnila odlišné stanovení data vzniku invalidity. Z tohoto důvodu má soud posudek posudkové komise za přesvědčivý a úplný, a proto jej vzal za základ pro závěr o skutkovém stavu.
13. Soud tak na základě provedeného dokazování posudkem posudkové komise dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 50 %, což odpovídá invaliditě II. stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. I kdyby došlo k navýšení míry poklesu podle § 3 odst. 1 nebo 2 vyhlášky o posuzování invalidity o maximálně možných 10 % nic by to nemohlo změnit na dosaženém stupni invalidity. Žalovaná tedy při posouzení žádosti o změnu výše invalidního důchodu dospěla ke správnému závěru, že v době vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobce II. stupni invalidity. Žalovaná však pochybila při stanovení dne zvýšení stupně invalidity, přičemž přiznala druhý stupeň invalidity až od 7. 6. 2017, namísto od 28. 7. 2016. Žalobou napadené rozhodnutí se tedy z části opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav, a je tedy nezákonné.

14. Krajský soud proto napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobce na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěry posudku posudkové komise v Praze ze dne 22. 1. 2019 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle u žalobce došlo k poklesu pracovní schopnosti o 50 % již od 28. 7. 2016. Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázaná (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
15. Soud neprovedl dokazování žalobcem předloženou lékařskou zprávou plicní ambulance MUDr. U. ze dne 3. 1. 2018, neboť sám nemá odborné znalosti k hodnocení zdravotního stavu žalobce a tuto zprávu zohlednila v posudku již posudková komise. Provedení tohoto důkazu by tedy bylo nadbytečné.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný a měla by proto právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Žalobce však náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto soud rozhodl, že právo na náhradu nákladů nemá žádný z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. dubna 2019

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce

